

זמני השבת

הדלקת נרות

19:11

צאת שבת

20:16

רבינו תם

20:47

מחשבותי שבת

עלון
510

עורך העלון: נדב אלהדיך

שבת פרשת במדבר

מתוך עלון משולחן שלמה

הגאון רבינו שלמה יחזקה בא"י שליט"א
הגאון הינוקא

שלוות הנפש

הרב יהודה שוילי שליט"א

ע"י הודאה ושירה לה' מגיעים ישועות

ראיתי מהגר"מ שטרנבוך שליט"א שהביא שהשירה לקב"ה הוא סגולה גדולה לישועה וכמו שכתוב (שמואל ב, כב, ד) "מהולל אקרא ה' ומן אויבי אוושע", ומשמע שעל ידי שמהללים את ה' זוכים לישועה מאויבינו. וכן כתוב בתהילים (כ) "נרננה בישועתך ובשם אלוהינו נדגול ימלא ה' כל משאלותיך", ומשמע שעל ידי "נרננה בישועתך" שזה הודאה להשי"ת זוכים לישועה כמ"ש "ימלא ה' כל משאלותיך", [ופרק זה מדבר על אמירת שירה כמבואר במדרש שה"ש סוף פ"ד]. וכן אומרים בתפילה רפאנו ה' ונרפא הושיענו ונוושעה כי תהלתנו אתה", והיינו שכיון "שתהלתנו אתה" לכן ראוי שתוכנו לרפואה וישועה כדי שנוכל להלל אותך גם על ישועה זו. וביאור הדבר כי כל מה שברא הקב"ה את עולמו הוא להביא כבוד שמים וכמ"ש (ישעיהו מג, ז) "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו", וכשאדם משורר לקב"ה ומייחס את הניסים אליו ית"ש, מתעורר רצון ה' לתת שפע נוסף של ישועה כדי שימשיכו לברך את שם ה' ע"י שיקבלו עוד טובות וחסדים. וזהו לימוד גדול שכשאדם נמצא בצרה רח"ל ראוי לו להודות להשי"ת על כל הניסים והחסדים שעשה עמו הקב"ה עד עכשיו, וממילא בכח זה יכול לזכות לישועה.

וזהו סוד מה שכתב הכף החיים (רפא, ח) וז"ל, קבלה בידינו מרבי יהודה החסיד ששבח נשמת כל חי מסוגל על כל צרה שלא תבוא, לקבל האדם על עצמו כשיהיה ניצול ממנה לומר נשמת כל חי בתודה וקול זמרה בפני עשרה. ע"כ. וביאר הגר"מ שטרנבוך שאם מקבל האדם על עצמו להודות לקב"ה על חסדיו ולומר נשמת, הרי זה עצמו הסיבה לישועה כדי שיתרבה כבוד שמים בשעה שיודה לקב"ה ויכיר בחסדיו.

מתוך ספרו של הרב 'שלוות הנפש'
שעתיד לצאת לאור בעזה"י.

רוצים להקדיש את הספר להצלחה או להבדיל לע"נ?
חייגו 077-4017828 והשאירו את פרטיכם בשלוחה 6.

הקדשת השבוע

לרפואת מו"ר הגאון
הרב דוד שלום בן ויקטוריה

קינמון לכל ארץ ישראל (שבת סג.) והיה בה שפע עצום ופלאות וניסים, עד שהלבבות של כולם היו מהללים את ה', שזהו שלמות

הענין של 'שויתי ה' לנגדי תמיד', שהאדם יחיה בכל רגע ממש בשבח והודיה לה'.

המלחמה של היצר והגויים היא למנוע את התקוה והשמחה מעם ישראל, שלא יוכלו ללכת באור ה' עד גילוי השכינה בבית המקדש. והנצחון שלנו עליהם הוא על ידי התבוננות בדיעת האמת. שהחיים של כל אחד במצבו שלו הם החיים הטובים ביותר בעולם, וכל מה שגרוע בעיניו, יכל להיות יותר גרוע, וצריך לשמוח בכל דבר ודבר שיש, ולהודות עליו. עשיו הרשע היה חושב תמיד יכול להיות לי יותר טוב, ולעומתו יעקב אבינו חשב שלא מגיע לו דבר, ולכן חשב רק על עולם הבא והתכלית, ועיניו היו תמיד על ה' ב"ה, ואת ליבו נתן לו במתנה.

ומה שאין בר ישראל מאמין בעצמו זהו כדוגמת חורבן ירושלים, ואלו מחשבות הבאים מצד היצר הרע והגויים, ועלינו לידע שה' שמח בכל אחד מאיתנו, וחפץ להושיע לנו ולברך לנו בכל, ובודאי שיש לנו תקוה גדולה. ועל ידי הדעת הזו נדבק האדם בה' יתברך ומשיג כל הברכות כולם, ועל זה נאמר (ירמיה יז) "ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו, והיה כעץ שתול על מים, ועל יובל ישלח שרשיו, ולא יראה כי יבוא חם, והיה עלהו רענן, ובשנת בצורת לא ידאג, ולא ימיש מעשות פרי". ועל ידי האמונה והשמחה הזו מקרבים אנו את בנין בית המקדש במהרה בימינו.

ההקדשה הנרכזית:

לעילוי נשמת:

הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל
אסתר בת גייל. שם טוב בן אסתר ד"ל
הרב חיים אבישלום הכהן בן בלנקה
אשר מסעוד בן עזיה

לרפואה שלמה:

מו"ר הרב ישראל מאיר יוסף בן אסתר, מו"ר הרב דוד שלום בצרי בן ויקטוריה. שיהיה בת אבינו אלה. הרב בנימין דוב בן סימון. זכריה בן אפרים, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה לרפואת הרבנית מינא צטורה בת הדסה. אסף בן מרים. מרים בת אסתר. אביב ואוראל שיזוב לזרע קודש בר סימון.

להצלחת אייל אליה ומשפחתו היו.
העלון מוקדש להצלחת עם ישראל
ברוחניות ומשמיות ולגאולה
שלמה בקרוב
אמן

בסיבת הגלות הנפשית סגורות ומכווצות, ומתוך כך ממחר האדם בכל מעשיו מבלי נחת, אמנם כאשר האדם זכה להתעורר ולחפוף בעבודת הבורא בכל עניני חייו, עליו לחיות מעתה בנחת וביישוב הדעת, ולידע, שברגעים של נחת וישוב הדעת יוכל להשיג חפצו בגשמיות וברוחניות ברגע קל.

גם בלימוד התורה הכלל הוא שטוב מעט בכוונה, כי אין מטרת לימוד התורה דווקא להרבות בכמות, אלא לחיות את הדברים ולהבין אותם היטב, עד שיחקוק את הדברים היטב בזכרונו, ושיוכל בכל זה למצוא את החכמה האלהית שיש בכל לימוד, ולגלות מה ה' רוצה ממנו בזה.

כל מעלות התורה והצדיקים הם לקיים 'שויתי ה' לנגדי תמיד' (שו"ע או"ח ס"א א סעיף א, ובביאור הגר"א שם), לחיות את המציאות האמיתית שה' יתברך הוא הקיים האמיתי, ומכל הברואים נבחר האדם להמליך את קונו ולחקוק בעולם דעת כיצד לעשות זאת, וכל זה מתחיל כאשר הוא 'אדם' ש'דעתו עליו' (רש"י שבת ס"ט), שהוא במנוחה ויישוב הדעת. וכל עסקי העולם שעושה האדם לצורך מנוחה ויישוב הדעת לעבודת הבורא, נחשבים כחלק מעבודת ה'.

החיים של יהודי בכל רגע צריכים להיות בעינים פקוחות על המציאות האמיתית, שהוא עומד לפני ה' יתברך אשר משגיח עליו בפרטות, וחושב עליו באהבה, ונמצא איתו ממש בכל עת ובכל רגע, ובמחשבה לבד הוא יכול לעשות נחת רוח לה'. אמנם בעולם הזה פעמים שנמצא האדם בטרדות, ומרגיש צער ומרירות, ואינו יכול לקיים שויתי ה'. והעצה לזה, שישפוך כל ליבו לה' בתפילה, כמו שעשה יצחק אבינו שיצא לשוח בשדה, ומשם יישב דעתו להדבק באי-הים חיים, ורק מכך השיג את כל הברכות, ועושר גדול.

כאשר האדם משיח בתפילתו את ליבו לפני הבורא, יוצא מכל מרירות, ויכול לקיים שויתי ה', ונדבק בה', ונעשה נחת רוח לפני הבורא יתברך, לראות יהודי שמח מבלי רפיון ואזלת יד. והאדם עולה ומתקדש, כענין של ירושלים ובית המקדש, ששם היה מקום של דבקות בה' ללא הרף, והיה נודף ממנה ריח

הכל נסיונות!

מסילת ישרים עם פרופו של נגיד מרן הראשון לציון הגאון הרב שלמה משה עמאר שליט"א

הראש"צ
ורבה של ירושלים

ספר במדבר

מור"ד הגאון הרב שלמה בצרי שליט"א

רב קהילה וראש כולל
בבית כנסת בית יוסף
רח' גלבע 11 גבעתיים

כי כל עניני העולם בין לטוב בין למוטב הנה הם נסיונות לאדם.

אחד היסודות החשובים והחזקים שאנחנו צריכים לדעת אותו בכל חיינו, הוא שכל ענייני העולם הם נסיונות. אם האדם לא מבין זאת אינו יכול להבין את מה שקורה, הרי יום קורים כל מיני דברים, שונים ומשונים, כאלה ואחרים. רבי יהודה הלוי אמר באחד משיריו "ודע כי הזמן ישים חסדיו כמוספים ורעותיו תמידים", הטובות של החיים הם כמו קרבן מוסף, אותו מקריבים בראש חודש, בשבת ובמועדים, אך רעותיו כתמידים, קרבן תמיד מקריבים פעמיים בכל יום "את הכבש אחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני בין הערבים", הרעות יותר מצויות רח"ל. רבנו הרמח"ל מלמד אותנו כאן איך להסתכל על החיים - לא הרעות הן רעות ולא הטובות הן טובות, אלא הכל זה נסיונות שה' מנסה בהם את האדם לראות איך יגיב ומה יעשה. "כל ענייני העולם", כל, ללא יוצא מן הכלל, בין לטוב ובין למוטב הנה הם נסיונות לאדם. אנחנו רגילים לכוונת את הנסיונות בשם 'צרות', כך מצוי בפי הבריות, אדם שואל את חברו 'מה שלומך', וזה עונה לו יש לי צרות ובעיות. אומר כאן הרמח"ל זה לא צרות ולא בעיות, אלא זה נסיונות. הכל נסיונות, והאדם צריך לעמוד בהם כדי שלא יסטה מעבודת ה'. פעמים שהנסיונות קשים שאפילו קשה לדעת מה רצוי לעשות לפני ה', לעשות כך או לעשות כך. הגאון החסיד רבי ינון חורי צוק"ל, היה חד בדרא בעבודת ה', גאון ששולט בכל התורה, וחסיד שאין לתאר. באחת הפעמים שידברנו, הוא אמר לי 'אני לא יודע מה לעשות, אני מלא ספקות, בכל דבר יש לי ספיקות, בכל דבר שאני רוצה לעשות אני לא יודע אם זה מותר או אסור, חייב או פטור, האם צריך לרוץ אחריו, להקדים משהו אחר או לאחר אותו, וכך בכמה שניות התחיל למנות כמה וכמה ספקות. כשאדם רוצה לעבוד את ה' באמת עליו להתבונן בכל דבר, לפעמים יש נסיונות קשים באמת, מה הדבר הרצוי בעיני ה', זה לא פשוט, זה קשה, צריך התייעצות ושיקול דעת, "ותשועה ברוב יועץ". להתפלל על כך, האדם צריך הרבה תפילות להשי"ת שלא יכשל בעבודת ה' ובהלכה, מה לעשות ומה לא לעשות, מה להקדים ומה לאחר, על מה לרוץ ועל מה להיות עצל. בכל דבר ועניין ירבה להתבונן וירבה להתפלל.

כתב הרמב"ן: הספר הזה כולו במצוות עשה שנצטוו בהם בעמדם במדבר, ובניסים שנעשו להם לספר את כל מעשה ה' אשר עשה עמהם להפליא, ואין בספר הזה מצוות עשה הנוהגות לדורות, זולתי קצת מצוות בענייני הקרבנות, שהתחיל בהם בחומש ויקרא, ולא נשלם ביאורן שם, והשלימן בספר זה. ותמוה, הנה נביאים הרבה עמדו להם לישראל, כפליים כיוצאי מצרים, ומאי טעמא ישנן נבואות שנכתבו וישנן נבואות רבות שלא נכתבו? ומסבירה הגמרא במגילה (דף י"ד). שנבואה שהוצרכה לדורות נכתבה, ונבואה שלא נצרכה לדורות לא נכתבה. כלומר, רק נבואה שיש ממנה לימוד לדורות - ללמוד מזה ההלכה או תשובה - היא נכתבה לדורות, אבל נבואות שאין בהן שום לימוד לדורות, והן עוסקות רק בנוגע לזמן - לא נכתבו. ואם כן קשה, הרי ספר במדבר, שאין בו מצוות עשה הנוהגות לדורות, מדוע נכתב? הרי נבואה שלא הוצרכה לדורות - לא נכתבה וספר זה רק מספר בניסים שנעשו לישראל בהיותם במדבר. מבאר רבי שרגא גרוסברד זצ"ל (בספר "דעת שרגא") דאין הכוונה שבספר במדבר אין לימודים לדורות, אלא הכוונה היא רק לגבי מצוות עשה, שמצוות לא נאמרו בספר במדבר, אך לימודים רבים בהנהגה ובהשקפה כתובים בספר במדבר, ישנם שכתובים באופן מפורש, וישנם שצריך להתעמק וללמוד בכדי לחשוף את העומק הטמון בתורה הקדושה, ומשום כך נכתב ספר במדבר לדורות, להורות חוקי חיים.

על ידי שלשה דברים ניתנה תורה לישראל

"וידבר ה' אל משה במדבר סיני" - במדרש (רבה) מבארים חכמים: "בשלשה דברים ניתנה התורה: באש ובמים ובמדבר... ולמה ניתנה בג' דברים הללו? אלא, מה אלו בחינם לכל באי העולם, כך דברי תורה חנים הם, שנאמר (ישעיהו, נה): הוי כל צמא לכו למים". המגיד מדובנא ביאר: - שהם שלש התכונות שצריכות להיות במבקשי התורה. אש - על האדם להיות בו אש קודש בעבודת ה'. מים - האדם צריך שירגיש צמא לדבר תורה, כאדם הצמא למים. מדבר - על האדם להסתפק במועט ולעשות עצמו כהפקר כמדבר (וקראת לשבת עונג). פעם דרש רבי מאיר שפירא (ראש ישיבת חכמי לובלין), וכך אמר: הקדוש ברוך הוא נתן לבני ישראל את התורה על גנת שיקימוה אף במסירות נפש. ובמדרש מובא: בג' דברים ניתנה התורה: באש, במים ובמדבר. באש - רמז למסירות נפשו של אברהם אבינו, שהושלך לכבשן האש למען אמונתו בה'. במים - רמז למעשהו הנפלא של נחשון בן נחשון, שקפץ הראשון לים סוף לקדש שם ה'. במדבר - רמז למסירות נפשם של אבותינו, שהלכו במדבר ארבעים שנה מתוך אמונה בה' (וקראת לשבת עונג). עוד מעירים על כך חכמי ישראל: ג' דברים אלה - האש, המים והמדבר, מורים לאדם את הדרך שעליו לילך בה כדי לעלות במעלות התורה והיראה: האש - זו שלהבת י-ה, הלהט וההתלהבות שבלב ישראל לאביהם שבשמים. המים - זו שפלות הרוח, יישוב הדעת וציליות המחשבה. המדבר - זה סמל הצניעות וההסתפקות במועט, כמאמר חכמינו (אבות ד' ד'): "כך היא דרכה של תורה: פת במלך תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן... ואם אתה עושה כן - אשריך וטוב לך" (פרפראות לתורה).

אהלי שם

הגאון הגדול הרב שאול מלכא שליט"א

מחבר הספרים "אהלי שם"
ורב נוטב
בורגתא לישעבר

שבת כלה - שבת שלפני חג השבועות נקראת "שבת כלה", על שם התורה הקדושה היא בת מלך הנקראת כלה כלולה, וגם על שם השבוע השביעי לספירת העומר, בה אנחנו סופרים ונטהרים, ככלה המכינה את עצמה שבעה ימים קודם כניסתה לחופה, וגם כי הקב"ה לקחנו בהר סיני לו לעם, וקידשנו בחופה וקידושין ככלה, וגם מתאספים לשמוע דברי תורה וחיווק מפי תלמידי חכמים (תורה בציון עמי שלו).

כאייל תערוג

מור"ד הגאון הרב אייל עמרמי שליט"א

ראש מוסדות
"כאייל תערוג"

הצרות והבעיות זה האור הכי עצום שהאדם יכול לבקש!

האדם חייב לשכנע את עצמו שהימים הכי יקרים שלו הם דווקא הימים שבהם הוא מקבל כל מיני אכזבות והפסדים, כמו שכתוב: "כי אֶשֶׁב בְּחַשְׁךָ ה' אֹר לִי" (מִיכָה, ז'). האור הכי גדול נמצא בתוך החושך והאכזבות. האדם צריך להיות משוכנע שה' לא הביא לו סתם ברייה שתעשה לו רע אלא ה' רוצה לתת לאדם ישועה. ולכן גם אם הוא עשה איזה אירוע והזמין את כל בני הקהילה מהבית כנסת, ואף אחד מהם לא הגיע וחצי אולם היה ריק למרות שהוא הולך לכל האירועים של כולם, והוא עכשיו מרגיש פגוע, כועס ומאוכזב... אומר לו ה' שהחושך הזה שעכשיו הוא נמצא בו, זה המתנה הכי גדולה שה' יכול לתת לו כי "מתוך החשיכה בראתי לך אורה". ולכן האדם צריך לזכור לכל החיים שהמתנות הכי גדולות הוא יכול להוציא מה' דווקא בסיטואציות הקשות שיש לו בחיים, שהרי כתוב: "כל המעביר על מידותיו, מעבירין לו על כל פשעיו" (מסכת ראש השנה). האדם הזה צריך עכשיו להקפיד עוד יותר ללכת לכל השמחות של בני הקהילה, לעזוב ולשחרר את כל הכעס שיש לו עליהם בגלל שלא הגיעו לשמחה שלו, וה' בתמורה מוחק לו את כל הפשעים שהוא עשה, ולכן ההודמנות הכי טובות שה' נותן לאדם זה דווקא בבעיות והצרות שיש לו. והמתנה הכי גדולה שה' יכול לתת לאדם זה שמישהו יתנהג אליו בנבזות ויעשה לו פשע, והוא יעביר על אותו פשע כדי שתהיה לו את הזכות לקבל מה' דברים גדולים ועצומים.

דפוס צבעים אמיתיים

לעלוני נשמת: אורית בת טובה, מור"ד מרן הגאון ר' עובדיה יוסף צוק"ל
מור"ד מרן הגאון ר' מנדכי אליהו צוק"ל, הרבנית ספירית חיה בת בתיה,
אסתר בת לינה מור"ד הרב חיים אבישלוף המהן (החלב) בן בלגא.

לחינוך הגון: אליהו חדר בן אסתר, אורטל בת מיכל, אליהו בן
אחובה, תום בן אורית.

לרמואה והצלחה: מור"ד הרב חיים רבי בן שרה, בלהה בת
נורים מרים בת אסתר, אסף בן נורים, שמחה בת אסתר, רות
מירה בת שמחה, גד בן דליה אילת. שלמה בן לבנה. אברהם בן
בליגה.